

ข้อบังคับสภาเภสัชกรรม

ว่าด้วยการรับรองปริญญา ประกาศนียบัตรในวิชาเภสัชศาสตร์หรือ
วุฒิปัตรในวิชาชีพเภสัชกรรมของสถาบันต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการสมัครเป็นสมาชิก
พ.ศ. ๒๕๕๑

ด้วยเห็นเป็นการสมควรให้มีกระบวนการรับรองปริญญาในวิชาเภสัชศาสตร์ เพื่อประโยชน์ในการสมัครเข้าเป็นสมาชิกสภาเภสัชกรรม และ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมการศึกษาเภสัชศาสตร์ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ (๓) ประกอบกับมาตรา ๒๓ (๔) (ค) แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพเภสัชกรรม พ.ศ. ๒๕๓๗ คณะกรรมการสภาเภสัชกรรม ในวาระประชุม ครั้งที่ ๑๕๑ (๑๐/๒๕๕๐) วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๐ และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษ ตามมาตรา ๒๗ (๑) จึงออกข้อบังคับสภาเภสัชกรรม ว่าด้วยการรับรองปริญญา ประกาศนียบัตรในวิชาเภสัชศาสตร์หรือวุฒิปัตรในวิชาชีพเภสัชกรรมของสถาบันต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการสมัครเป็นสมาชิก พ.ศ. ๒๕๕๑ ไว้ดังต่อไปนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาเภสัชกรรม ว่าด้วยการรับรองปริญญา ประกาศนียบัตรในวิชาเภสัชศาสตร์หรือวุฒิปัตรในวิชาชีพเภสัชกรรมของสถาบันต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการสมัครเป็นสมาชิก พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ให้ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันออกประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก ข้อบังคับสภาเภสัชกรรมว่าด้วย การรับรองปริญญา ประกาศนียบัตรในวิชาเภสัชศาสตร์หรือวุฒิปัตรในวิชาชีพเภสัชกรรมของสถาบันต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการสมัครเป็นสมาชิก พ.ศ. ๒๕๔๓

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“ปริญญา” หมายถึง ปริญญาทางเภสัชศาสตร์ ที่สภาเภสัชกรรมจะให้การรับรองเพื่อประโยชน์ในการสมัครเป็นสมาชิกของสภาเภสัชกรรม

“หลักสูตร” หมายถึง หลักสูตรในระดับปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิตที่สภาเภสัชกรรมจะให้ความเห็นชอบ เพื่อการรับรองปริญญา ตามข้อบังคับนี้

“สถาบัน” หมายถึง สถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาในประเทศที่เป็นเจ้าของหลักสูตรเภสัชศาสตร์ที่ผลิตบัณฑิตโดยให้รับปริญญาที่ต้องการขอรับการรับรองตามข้อบังคับนี้

“หลักสูตร ๖ ปี” หมายความว่า หลักสูตรเภสัชศาสตร์ ที่มีมาตรฐานตามเกณฑ์ของหลักสูตรที่มีจำนวนหน่วยกิตที่ใช้ระยะเวลาทำการศึกษาเทียบเท่าหกปี ตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด และตามที่กำหนดในข้อบังคับนี้ รวมทั้งประกาศที่เกี่ยวข้อง

“คณะกรรมการ” หมายถึง คณะกรรมการการศึกษาเภสัชศาสตร์

“คณะอนุกรรมการ” หมายถึง คณะอนุกรรมการประเมินสถาบันและหลักสูตรเภสัชศาสตร์

ข้อ ๕ ในกระบวนการรับรองปริญญา ให้สภาเภสัชกรรมพิจารณารายละเอียดจากหลักสูตรที่มีมาตรฐานตามข้อบังคับนี้ โดยหลักสูตรต้องผ่านความเห็นชอบของสภาเภสัชกรรม และดำเนินการผลิตบัณฑิตโดยสถาบันที่ได้รับการรับรองตามข้อบังคับนี้

ปริญญาที่ได้รับจากการศึกษาในหลักสูตรที่สภาเภสัชกรรมให้ความเห็นชอบ ให้ถือเป็นปริญญาที่สภาเภสัชกรรมรับรอง โดยให้จัดทำเป็นประกาศของสภาเภสัชกรรม

ตั้งแต่ปีการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นต้นไป สภาเภสัชกรรมจะให้การรับรองเฉพาะปริญญาที่เกิดจากหลักสูตรที่มีมาตรฐานตามหลักเกณฑ์ของหลักสูตร ๖ ปี

ในกรณีที่สถาบันที่ดำเนินการมาแต่เดิม ไม่สามารถจัดทำหลักสูตร ๖ ปี ได้ทันการ เพื่อให้มีผู้สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ ให้ทำคำร้องพร้อมด้วยเหตุผลขอผ่อนผัน จากสภาเภสัชกรรมเป็นการเฉพาะรายโดยอาจขอเลื่อนกำหนดเวลาดังกล่าวออกไปได้ไม่เกินปีการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๔

หมวด ๒

คณะกรรมการ

ข้อ ๖ ให้สภาเภสัชกรรมแต่งตั้ง “คณะกรรมการการศึกษาเภสัชศาสตร์” ประกอบด้วย

- (๑) นายกสภาเภสัชกรรมหรือผู้ทรงคุณวุฒิที่สภาเภสัชกรรมแต่งตั้ง เป็นประธาน
- (๒) คณบดีคณะเภสัชศาสตร์ที่เป็นกรรมการสภาเภสัชกรรม จำนวน ๕ คน
- (๓) เลขาธิการสภาเภสัชกรรม

(๔) ผู้ทรงคุณวุฒิ จากผู้ประกอบวิชาชีพเภสัชกรรมในสาขาต่าง ๆ จำนวนรวมกันอย่างน้อย สามคนแต่ไม่เกินห้าคน

(๕) ประธานคณะกรรมการสอบความรู้ทางเภสัชศาสตร์ เป็นกรรมการและ เลขานุการ
ข้อ ๗ ให้คณะกรรมการมีหน้าที่

(๑) ศึกษาติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการทางเภสัชศาสตร์และวิชาชีพเภสัชกรรม

(๒) ให้ความเห็นการปรับปรุงเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรเภสัชศาสตร์และเกณฑ์มาตรฐาน สถาบันให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของวิทยาการในระดับนานาชาติ เพื่อเสนอสภาเภสัชกรรมพิจารณา และประกาศใช้

(๓) พิจารณาให้ความเห็นชอบ ไม่เห็นชอบ หรือเพิกถอนความเห็นชอบหลักสูตรเภสัชศาสตร์ และการรับรองสถาบัน ตามที่คณะกรรมการเสนอ เพื่อเสนอให้คณะกรรมการสภาเภสัชกรรม พิจารณา

(๔) ให้คำแนะนำสถาบันเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาสถาบันและหลักสูตรเภสัชศาสตร์

(๕) แต่งตั้งอนุกรรมการที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๘ ให้คณะกรรมการ แต่งตั้ง “คณะกรรมการประเมินสถาบันและหลักสูตรเภสัชศาสตร์” ทำหน้าที่ตรวจสอบหลักสูตรและความพร้อมของสถาบันเพื่อเสนอเป็นข้อมูลรวมทั้งเสนอความเห็นต่อ คณะกรรมการตาม เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบหลักสูตร และให้การรับรองสถาบัน ตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่สภาเภสัชกรรมประกาศกำหนด

ให้คณะกรรมการดังกล่าวประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิทางเภสัชศาสตร์และวิชาชีพเภสัชกรรม จำนวนอย่างน้อยห้าคนและไม่เกินเจ็ดคน ที่ไม่ใช่บุคลากรประจำของสถาบันและไม่ใช่อาจารย์ประจำ หรืออาจารย์พิเศษของหลักสูตรที่ขอรับการประเมิน

หมวด ๓

หลักสูตร

ข้อ ๙ หลักสูตรต้องมีปรัชญาและวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน และสัมพันธ์สอดคล้องกับ แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาของชาติ แผนพัฒนาสุขภาพแห่งชาติ แผนพัฒนาระบบยาและ วิชาชีพเภสัชกรรม ภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา รวมทั้งแผนพัฒนาสถาบัน

สถาบันจะต้องมีแผนพัฒนาวิชาการสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพที่ชัดเจน ให้สภาเภสัชกรรมพิจารณาแผนพัฒนาดังกล่าวโดยละเอียดโดยถือว่าเป็นแผนการศึกษาหลักที่มีความจำเป็นและเกื้อหนุนให้สถาบันสามารถพัฒนาสาขาเภสัชศาสตร์ได้โดยมีความเจริญก้าวหน้า

ข้อ ๑๐ หลักสูตรต้องมีสาระตามมาตรฐานหลักสูตรตามที่กำหนดโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และต้องมีโครงสร้างและรายละเอียดอื่น ๆ ตามหลักเกณฑ์ที่สภาเภสัชกรรมประกาศกำหนด

ข้อ ๑๑ หลักสูตรที่สถาบันเสนอเพื่อขอรับความเห็นชอบเมื่อข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ ที่เป็นหลักสูตรที่เกิดขึ้นใหม่และหลักสูตรเดิมที่นำมาปรับปรุงต้องมีมาตรฐานตามหลักเกณฑ์ของหลักสูตร ๖ ปี

หมวด ๔

การขอความเห็นชอบหลักสูตร

ข้อ ๑๒ ให้สถาบันยื่นความจำนงต่อสภาเภสัชกรรมเพื่อขอความเห็นชอบหลักสูตร โดยเสนอรายละเอียดและกรอกแบบรายการตามที่สภาเภสัชกรรมประกาศกำหนด

ข้อ ๑๓ การยื่นความจำนงเพื่อขอความเห็นชอบหลักสูตร จะต้องกระทำล่วงหน้าก่อนถึงกำหนดการเปิดรับนักศึกษาไม่น้อยกว่า ๑๘๐ วัน

สภาเภสัชกรรมสงวนสิทธิที่จะไม่รับพิจารณาหลักสูตรที่สถาบันเปิดดำเนินการรับนักศึกษา ก่อนได้รับความเห็นชอบ

ข้อ ๑๔ เมื่อสภาเภสัชกรรมพิจารณารายละเอียดของหลักสูตรตามที่ คณะกรรมการเสนอแล้ว อาจมีมติอย่างใดอย่างหนึ่งดังนี้

- (๑) เห็นชอบ โดยกำหนดระยะเวลาให้ความเห็นชอบไม่เกินห้าปี
- (๒) เห็นชอบโดยมีเงื่อนไขให้ดำเนินการปรับปรุง ภายในระยะเวลาที่กำหนด
- (๓) ไม่เห็นชอบ

กรณีสภาเภสัชกรรมมีมติไม่เห็นชอบหลักสูตรของสถาบันใด ให้สถาบันดังกล่าวดำเนินการแก้ไขปรับปรุงหลักสูตร และสามารถเสนอขอให้สภาเภสัชกรรมให้ความเห็นชอบใหม่ได้ หลัง ๕๐ วัน นับแต่วันที่สภาเภสัชกรรมมีมติไม่เห็นชอบหลักสูตร

ข้อ ๑๕ มติในเรื่องเกี่ยวข้องกับการขอความเห็นชอบหลักสูตรให้ออกเป็นประกาศสภาเภสัชกรรม

ข้อ ๑๖ เมื่อปรากฏว่าสถาบันดำเนินการผลิตบัณฑิตโดยมาตรฐานที่ต่ำกว่าหลักเกณฑ์ที่กำหนดและต่างไปจากรายละเอียดของหลักสูตรที่เคยได้รับความเห็นชอบ สภาเกศกรรมอาจพิจารณาเพิกถอนความเห็นชอบต่อหลักสูตรนั้น

แนวทางพิจารณาว่าการดำเนินการตามหลักสูตรมีมาตรฐานที่ต่ำกว่าหลักเกณฑ์ที่กำหนดให้เป็นไปตามแนวทางพิจารณาที่สภาเกศกรรมประกาศกำหนด

หมวด ๕

การรับรองสถาบัน

ข้อ ๑๗ สถาบันรวมทั้งแหล่งฝึกปฏิบัติวิชาชีพที่เป็นเครือข่ายของแต่ละสถาบัน ที่สภาเกศกรรมจะให้การรับรองจะต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์มาตรฐานสถาบันที่สภาเกศกรรมประกาศกำหนด

ข้อ ๑๘ ให้สถาบันยื่นความจำนงต่อสภาเกศกรรมเพื่อขอรับการประเมินเพื่อการรับรองสถาบัน โดยจะยื่นก่อนหรือพร้อมกับการยื่นความจำนงเพื่อขอความเห็นชอบหลักสูตร ก็ได้

ข้อ ๑๙ ให้คณะกรรมการดำเนินการประเมินสถาบันตามหลักเกณฑ์มาตรฐานสถาบัน และเสนอสภาเกศกรรมเพื่อพิจารณามีมติเป็นอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

(๑) รับรอง

(๒) รับรองโดยมีเงื่อนไขให้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนด

(๓) ไม่รับรอง

กรณีสภาเกศกรรมมีมติไม่รับรองสถาบันใด ให้สถาบันดังกล่าวดำเนินการแก้ไขปรับปรุงมาตรฐาน และจะสามารถเสนอขอให้สภาเกศกรรมพิจารณารับรองใหม่ได้ หลัง ๑๘๐ วัน นับแต่วันที่สภาเกศกรรมมีมติไม่รับรองสถาบัน

ข้อ ๒๐ มติในเรื่องเกี่ยวกับการรับรองสถาบันให้ออกเป็นประกาศสภาเกศกรรม

หมวด ๖

การรับรองปริญญาของผู้สำเร็จการศึกษาระดับศาสตร

จากสถาบันการศึกษาในต่างประเทศ

ข้อ ๒๑ ในการรับรองปริญญาของผู้สำเร็จการศึกษาระดับศาสตรจากสถาบันการศึกษาในต่างประเทศให้ใช้หลักเกณฑ์วิธีการตามที่กำหนดในข้อบังคับนี้ กรณีใดที่ไม่สามารถดำเนินการได้

สภาเกสัชกรรมอาจพิจารณาขบวนการดำเนินการ หรือกำหนดการดำเนินการเป็นเฉพาะกรณีและเฉพาะรายได้

คณะกรรมการสามารถขอให้ผู้สำเร็จการศึกษาจากต่างประเทศยื่นหลักฐานเอกสารเพิ่มเติมอื่น ๆ กรณีที่คณะกรรมการเห็นว่าจะเป็นประโยชน์ต่อการให้การรับรองปริญญา

ข้อ ๒๒ ให้คณะกรรมการนำเสนอผลการพิจารณาให้คณะกรรมการสภาเกสัชกรรมพิจารณา รับรองปริญญา โดยคณะกรรมการสภาเกสัชกรรมอาจมีมติได้ดังนี้

- (๑) ให้การรับรอง
- (๒) รับรองปริญญาโดยกำหนดเงื่อนไขประกอบ
- (๓) ไม่รับรองปริญญา

การรับรองปริญญาโดยมีเงื่อนไขประกอบจะทำให้ผู้ขอการรับรองมีสิทธิสมัครเป็นสมาชิกสภาเกสัชกรรม แต่ไม่สามารถขอสมัครสอบความรู้เพื่อขอขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเกสัชกรรมได้

ข้อ ๒๓ ผู้ได้รับการรับรองปริญญาโดยกำหนดเงื่อนไขประกอบ จะต้องดำเนินการให้ครบถ้วนตามที่กำหนดเป็นเงื่อนไขไว้ก่อนจึงสามารถทำหนังสือยื่นต่อสภาเกสัชกรรม เพื่อเป็นหลักฐานประกอบการขอสอบความรู้เพื่อขอขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเกสัชกรรมได้

ข้อ ๒๔ กรณีที่สภาเกสัชกรรมได้พิจารณาให้การรับรองปริญญาของสถาบันการศึกษาในต่างประเทศไปแล้วต่อมาได้ทราบภายหลังว่าเอกสารหลักฐานหรือข้อมูลที่เสนอพิจารณาเป็นเท็จ ไม่ถูกต้องตามข้อเท็จจริง หรือเป็นเอกสารหลักฐานที่ทำปลอมทั้งหมดหรือเป็นเพียงบางส่วน สภาเกสัชกรรมสามารถเพิกถอนการรับรองปริญญานั้น และให้ถือเสนอหนึ่งสภาเกสัชกรรมยังไม่เคยรับรองปริญญาดังกล่าว

ข้อ ๒๕ ปริญญาของสถาบันในต่างประเทศสถาบันใดที่สภาเกสัชกรรมให้การรับรองภายในเวลาไม่เกินห้าปี ให้สภาเกสัชกรรมขึ้นทะเบียนไว้เพื่อใช้อ้างอิงต่อไปและเมื่อปริญญาได้ผ่านการรับรองมาแล้วเกินห้าปี หรือเมื่อสถาบันการศึกษาดังกล่าวมีการปรับหลักสูตรการศึกษา หรือสภาเกสัชกรรมมีการประกาศปรับหรือเพิ่มเติมเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการรับรองปริญญา จะต้องเสนอขอรับรองปริญญาต่อสภาเกสัชกรรมใหม่

ข้อ ๒๖ มติของคณะกรรมการสภาเกสัชกรรมในการรับรองปริญญาของผู้สำเร็จการศึกษา เกสัชศาสตร์จากสถาบันการศึกษาในต่างประเทศ ให้ถือเป็นที่สุด ยกเว้นกรณีที่มีเอกสารหลักฐาน

ข้อมูลใหม่เสนอพิจารณาเท่านั้น จึงอาจขอให้เลขาธิการสภาเกษตรกรรมรับเรื่องเพื่อขอรับการพิจารณาตามกระบวนการใหม่ได้

หมวด ๘
ค่าธรรมเนียม

ข้อ ๒๗ ให้สภาเกษตรกรรมเรียกเก็บค่าธรรมเนียมเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตามข้อบังคับนี้ ตามอัตราค่าธรรมเนียมที่สภาเกษตรกรรมประกาศกำหนด

หมวด ๙
บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๘ ให้สถาบันเดิมที่ได้ดำเนินการสอนในวิชาเกษตรศาสตร์ โดยมีผู้สำเร็จการศึกษสาขาเกษตรศาสตร์มาแล้วก่อนข้อบังคับนี้ประกาศใช้เป็นสถาบันที่ได้รับการรับรองตามข้อบังคับนี้

ให้หลักสูตรที่มีผู้สำเร็จการศึกษาแล้ว ที่ดำเนินการโดยสถาบันในวรรคแรก เป็นหลักสูตรที่ได้รับความเห็นชอบเป็นระยะเวลาห้าปี เว้นแต่สถาบันจะดำเนินการผิดไปจากมาตรฐานตามที่กำหนด

ข้อ ๒๙ ให้หลักสูตรใหม่ที่มีอยู่แล้วแต่ยังไม่ได้ผ่านความเห็นชอบ และสถาบันใหม่ที่ยังไม่ได้รับการรับรอง แต่ได้ดำเนินการขอเปิดหลักสูตรไปแล้วก่อนข้อบังคับนี้ประกาศใช้ ให้ยื่นเสนอเพื่อขอรับความเห็นชอบหลักสูตรและขอรับการรับรองสถาบัน ภายใน ๑๘๐ วันหลังข้อบังคับนี้ประกาศใช้

ประกาศ ณ วันที่ ๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

ภาวิช ทองโรจน์
นายกสภาเกษตรกรรม